

niedziela, 08.12.2024

Wręczenie Cudownego Medalika

Jak co roku w ramach przygotowania do Pierwszego Pełnego Uczestnictwa w Mszy Świętej dzieci z klas trzecich otrzymały poświęcony Cudowny Medalik.

Cudowny Medalik jest owocem objawień Najświętszej Panny, jakie miały miejsce w lipcu, listopadzie i grudniu 1830 r. w kaplicy Sióstr Miłosierdzia przy ulicy du Bac w Paryżu. Matka Boża objawiła się wówczas nowicjusze Zgromadzenia, siostrze Katarzynie Labouré (1806-1876), powierzając jej m.in. misję wybicia medalika.

Pierwsze objawienie nastąpiło w nocy z 18 na 19 lipca i miało serdeczny charakter. „Patrzac więc na Najświętszą Dziewicę rzuciłam się na klęczki w Jej stronę, opierając ręce na Jej kolanach. Wtedy nastąpiła najśodsza w moim życiu chwila. Nie potrafiłabym wyrazić tamtych doznań” – wspominała Katarzyna. Najświętsza Panna powiedziała: „Droge dziecko, Bóg pragnie powierzyć ci określoną misję. Czeka cię wiele trudu, ale pokonasz go mając świadomość, że czynisz to na chwałę Bożą. Poznasz to, co jest z Boga”.

Drugie zjawienie się Niepokalanej miało miejsce 27 listopada podczas wieczornej modlitwy w kaplicy. W pierwszym momencie siostra Katarzyna ujrzała Maryję stojącą na białej półkuli, ubraną w białą suknię i biały welon, opadający z obu stron do jej stóp. W dłoniach, na wysokości piersi, trzymała złoty glob z małym krzyżem na jego szczycie, symbolizujący odkupioną ludzkość. Maryja miała wzrok skierowany ku górze, a unosząc nieco kulę ziemską trwała na modlitwie do Syna. W pewnym momencie na Jej palcach pojawiły się pierścienie, z których zaczęły wychodzić promienie światła – symbole Bożych łask, oświetlając trzymaną w dłoniach glob. „Nie jestem w stanie wyrazić tego, co odczułam i tego, co zauważyłam: piękno, i blask, i promienie” – opowiada Katarzyna w zapiskach. Matka Boża „dała mi do zrozumienia, jak stosowne było prosić Najświętszą Dziewicę, i jak była hojna wobec osób, które się do niej zwracały w modlitwie. Jak wielu łask udzielała osobom, które o nie prosiły, i jaką odczuwa radość udzielając ich”. Następnie wizja Najświętszej Maryi Panny z globem w dłoniach przeszła w obraz awersu i rewersu medalika. Siostra Katarzyna usłyszała wówczas polecenie wybicia medalika według ujrzanego wzoru, jak również zapewnienie o szczególnych łaskach dla tych, którzy będą go nosili z wiarą i odmawiali inwokację: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się na nami, którzy się do Ciebie uciekamy.”

Symbolika: Awers Medalika przedstawia Najświętszą Pannę jako Niepokalaną Poczętą, czyli wolną od wszelkiej zmyzy grzechu i wiąże temat obdarowywania łaskami z tematem zwycięstwa nad złem. Obrazowe zestawienie motywu deptanego węża na powierzchni ziemi i kierujące się w jej stronę promienie są znakiem tego, że zwycięstwo nad złem dokonuje się dzięki Bożej łasce. W wypraszaniu i rozdawnictwie łask Niepokalana pełni szczególną rolę, którą wyraża inwokacja „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”.

Na rewers medalika składają się trzy motywy: zranione serca Jezusa i Maryi, ponad nimi litera M z krzyżem oraz wieniec z dwunastu gwiazd. Litera „M” z krzyżem to symboliczne przedstawienie Niepokalanej z wizji z globem ziemskim w dłoniach. Splacony krzyż z literą „M” wyobraża Niepokalaną trzymającą w dłoniach glob ziemski. Poniżej znajdują się dwa zranione serca płonące miłością. Serce Jezusa w koronie cierniowej i serce Jego Matki przebite mieczem boleści. Całość rewersu otacza wieniec z dwunastu gwiazd. Wieniec z gwiazd należy rozumieć jako jedną wielką światłość, jako Chrystusa oświecającego lud Boży.